

**UCHWAŁA NR IV/39/31/2013
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO**

z dnia 30 sierpnia 2013 r.

**w sprawie:
rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Śląskiego**

Na podstawie art. 18 pkt 20
ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa
(tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 596)
oraz art. 229 pkt 5
ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego
(tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 267)

**Sejmik Województwa Śląskiego
uchwala:**

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana J. F. na Marszałka Województwa Śląskiego postanawia się nie uwzględnić skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Śląskiego**

Andrzej Gościński

**Anonimizacji w zakresie danych osobowych
dokonał Mariusz Jaworski, pracownik Kancelarii Sejmiku
na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r.
o dostępie do informacji publicznej.**

Załącznik do uchwały Nr IV/39/31/2013
Sejmiku Województwa Śląskiego
z dnia 30 sierpnia 2013 r.

W dniu 24 maja 2013 roku wpłynęła do Sejmiku Województwa Śląskiego skarga Pana J F na Marszałka Województwa Śląskiego. Przedmiotowa skarga została przekazana Komisji Rewizyjnej Sejmiku Województwa Śląskiego celem jej rozpatrzenia.

Komisja Rewizyjna, po wnikliwym przeanalizowaniu wyjaśnień udzielonych przez Marszałka Województwa Śląskiego na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2013 roku, nie stwierdziła uchybień Marszałka Województwa Śląskiego wobec skarżącego.

Przedmiotowa skarga dotyczyła patologii w pracy i organizacji WORD Katowice oraz braku właściwego nadzoru nad działalnością WORD Katowice ze strony Marszałka Województwa Śląskiego jako organu nadzoru. Skarżący wnosił o wyciągnięcie wniosków dyscyplinarnych wobec jednego z egzaminatorów, który występował w roli świadka pozwanego dyrektora WORD Katowice w sprawie mobbingu wobec skarżącego w toku rozprawy w Sądzie Pracy. Zdaniem skarżącego świadek dopuścił się rażących kłamstw, pomimo faktu, że zeznawał pod przysięgą. Marszałek Województwa nie może na podstawie pisma skarżącego wyciągać jakichkolwiek konsekwencji w stosunku do osoby składającej zeznania przed sądem, gdyż wchodziłby w kompetencje sądu, przed którym toczy się sprawa z powództwa skarżącego. Dodatkowo w kwestii składania zeznań przed sądem, w trakcie prowadzonego postępowania przez wezwanych świadków, udowodnienie składania fałszywych zeznań przez świadków, leży w interesie stron występujących przed sądem. Marszałek Województwa Śląskiego nie posiada również umocowania prawnego do sprawowania nadzoru nad pracownikami zatrudnionymi przez dyrektora WORD, a co za tym idzie wyciągania konsekwencji dyscyplinarnych wobec tych pracowników.

Biorąc pod uwagę opisany stan faktyczny sprawy należy uznać skargę za bezzasadną.

**Anonimizacji w zakresie danych osobowych
dokonał Mariusz Jaworski, pracownik Kancelarii Sejmiku
na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r.
o dostępie do informacji publicznej.**